

Punt de Mira

Veïns

"Veïns" és el nom d'una sèrie de pel·lícules de la Televisió Australiana que TV3 ens emet cada dia feiner i tracta dels problemes que hi ha en un barri, en concret sobre la família Robinson, on la Lucy té molts mals de cap, la Zoe no es vol casar amb en Jim, La Charlene ajuda a la Nikki a preparar l'encontre amb en Grant. També hi surten en Des, la Dafne, en Shane, la Magde, en Jack, etc. Ben segur que tots aquests tenen els seus problemes, però no pas d'aparcament com tenim els veïns de Granollers.

No m'estenc més sobre aquesta sèrie, encara que m'agradaria, ja que el que intento és parlar d'altres veïns "paganos" que som els contribuents granollerins. No n'hi ha prou en pagar els nostres impostos que són molts, que fins hi tot hem de pagar per estacionar el cotxe a les nostres voreres (dic nostres perquè representa que ho hem pagat tots, com son les voreres, clavegueram, llums, asfalt, etc.).

Cada vegada hi ha més aparcaments de pagament, l'últim un bon tram del carrer Girona, Vinyamata, Pompeu Fabra, Verge de Núria, fins un dia no molt lluny que ho serà tot Granollers.

L'Ajuntament deu creure que el poble és seu, fent seva aquella bestiesa que va pronunciar en Fraga Iribarne "La calle es mia" sobre els alderulls que hi van haver a Montejurra amb els monàrquics, o també al president del Barça en Josep Lluís Núñez, que sembla que cregui que el Club li perteneix, quan n'hi ha més de 100.000 que també ho podrien ser.

A més d'altres impostos estem pagant el de Circulació, i això de circulació a la nostra ciutat és una utopia. Aquest impost de primer es deia d'Aparcament, però ara si el vols deixar en un lloc a prop dels serveis principals t'has de gratar la butxaca, però com que tot t'ho trobes ple, vas tirant més amunt i allunyant-te del centre. Això si no et despistes, ja que llavors ve la grua fent de les seves.

Potser aparcar al mig de la ciutat serà un luxe, però no cap a les afores, està clar que llavors deixes lluny les comoditats, com són els grans comerços, cinemes, discoteques, bingo, etc.

Per estacionar o aparcar el cotxe a les afores o lluny dels llocs d'esbarjo i establiments de comerç, pot ser que no sigui un luxe com dic més amunt però sí que toca la "pera" als veïns d'aquests indrets. Ells veuen que no poden deixar el seu vehicle allà on l'havien deixat sempre, és a dir davant de casa seva, degut a que els automobilistes que no volen pagar per aparcar allà on hi ha la "fatídica" màquina comptadora municipal van tirant més amunt o més avall ocupen l'ample i llarg del territori ciutadà de la nostra ciutat on no hi ha al terra les ratlles blaves i el fatídic anagrama també blau, on es veu una mà que tira una moneda com si fos a una guardiola.

Nota: M'oblidava que els veïns d'aquests llocs de pagament tenen dues hores cada dia gratuïtes si abans ho han demanat a l'ajuntament, menys mal.

Pere Valls i Duran

En aquesta secció es publicaran les cartes que adreïn els nostres lectors. Cal que els autors n'especifiquin el nom, cognoms, adreça i número de D.N.I., malgrat que podran ser publicades amb pseudònim sempre que la seva temàtica ho permeti, a criteri de la Redacció. Les cartes hauran d'estar escrites a màquina i preferentment no podran excedir de 25 ratlles. Segons aquestes condicions esmentades la Redacció es reserva el dret de publicar-les i el d'extractar-les o resumir-les quan calgui.

Correu Obert

A Cardedeu, les motos poden circular de nit pels carrers de la vila amb un salconduit

En un passat número de "PLAÇA GRAN", a la secció de "CORREU OBERT", s'hi publica una lletra signada per "UN JOVE DE CARDEDEU QUE NECESSITA LA MOTO PER MOURE'S", en la qual participa que anà a la manifestació motorista del dia 4 de novembre per a protestar de la prohibició municipal de circular en moto durant la nit pels carrers de la vila.

Aquest jove "que necessita la moto per moure's" no diu, però, si va anar a la Casa de la Vila muntat en moto o si hi va anar a fer d'espectador. Com que només diu que hi va assistir i que va parlar amb l'alcalde, sembla que més aviat hi va anar a peu. Però, és igual, puix hi havia tants pocs motoristes que ningú no el va trobar a faltar, ja que a Cardedeu enguany es matricularen 215 ciclomotors, 266 motocicletes i 896 turismes. I, a la concentració "popular", de turisme no se n'hi va presentar ni un, a desgrat que també foren convocats, i de motocicletes i ciclomotors, tres dotzenes escasses, i això que també hi havia motoristes forasters, puix a tot arreu hi ha gent amiga de fer barrila.

Diu el "jove cardedeuenc que necessita la moto" a la seva carta, que com que s'ha prohibit circular pels carrers del

poble en el transcurs de la nit, els joves que viuen als afores i a les masies allunyades no es poden moure de casa després de les onze de la nit. Però, no és pas així. Els que viuen a pagès i els que ho fan en els barris perifèrics, poden circular lliurement fins a la carretera propera; i els que habiten en cases dels carrers de la vila també poden anar al treball o a les diversions, muntats en moto, proveint-se d'un salconduit que facilita la policia municipal a tothom qui el demana, i per cert que són molts els joves cardedeuencs que l'han sol·licitat.

Aquestes mesures que s'han hagut de prendre per tal d'acabar, o almenys reduir, els sorolls i les molèsties que produeixen els motoristes incontrolats, han estat molt ben rebudes per tots els nostres veïns, i molts pobles n'han sol·licitat informació per tal d'implantar-les en els seus vials, puix, al no haver-s'hi posat remei en el seu moment, és una forma de "gamberrisme" que ha proliferat a la majoria de les poblacions.

I és que la qüestió de les motos sorolloses és un problema que ja s'ha fet vell, però, ara l'ajuntament ha decidit resoldre'l. De moment, per mitjà d'un ban, ha prohibit la circulació de motos pels carrers de la vila, de les

11 de la nit a les 5 de la matinada. Però, al mateix temps, durant el dia, la policia municipal examina el brujit que fan aquells vehicles, d'acord amb la taula de sorolls màxims que poden fer els motors que circulen segons les disposicions vigents. I quan la policia detura un motorista sorollós i li comprova els decibels de l'estrèpit que fa, té l'assentiment, el benaplàcit i la simpatia de tothom qui ho contempla.

I estem segurs que, quan s'ahurà assolit acabar amb els sorolls d'aquests motors trucats, dels d'aquells que accelesen tot fent brogit mentre estan parats, amb les desfilades de caravanes de motoristes sorollosos, amb les molèsties dels gambirotos que circulen per la vorera muntats corrent i contra direcció amb les màquines de trial que fan pràctica pels carrers, amb els altres gambirotos que circulen de nit pels carrers amb els llums apagats per tal de desorientar la policia, i amb els ciclomotors que van sense número, o el porten amagat, per tal de poder detonar, brogir, petar, roncar, brunzir i avalotar impunement, ja no serà necessària cap mena d'imposició per tal d'assolir la tranquil·litat del veïnat.

Pere Comas
(Cardedeu)

Gossos abandonats

Sr. Director:

Voldria deixar constància d'un fet que em va passar la nit de Reis. Circulava amb el meu cotxe per la carretera de la Roca, quan de sobte un gos d'enormes proporcions se'm va travessar produint-se l'inevitable atropellament de l'animal. El gos va morir a l'acte per l'impacte, al mateix temps que el meu cotxe perdia el control. Sortosament per mi, anava a

poca velocitat i vaig poder dominar el vehicle. Independentment de l'ensurt que em va produir l'accident, així com el trist final del gos, voldria remarcar una vegada més la insensibilitat que es dona a la nostra societat que és capaç d'abandonar al seu destí animals que ho donen tot per nosaltres.

El problema dels abandonaments dels gossos no és nou i s'accentua molt més durant l'e-

poca de vacances, però tots veiem a qualsevol època de l'any, gossos deambulants sense direcció pels carrers i les carreteres de les nostres viles. I jo pregunto: Com és possible que les institucions que haurien de vetllar perquè situacions tan desagradables com aquestes no passessin, no actuïn amb l'eficàcia que seria necessari per solucionar-ho?

Josep Roura
(La Roca)REFRANYER POPULAR
Qui no vulgui pots, que no vagi a l'era

Cal recordar, d'antany, que aquest conegut refrany, pel que fa al mot era, res no té a veure amb una època determinada, des de la qual, la cronologia comença a comptar-se a partir d'una època determinada d'any. L'era d'aquells dies popular es refereix a un espai apartat, ferm, a vegades envoltat de murals, on s'aparcava, se baten les masses. Aleshores, com és natural, en deixar el dia, el veïnat s'omple d'un caple llum de polleguera. El millor, deien els nostres avis, era contemplar la batalla de l'any i abans de partir no trepar els narres i fins i tot la pulmonada. Aquest refrany equival a un gran potencial de saviesa humana. Ve a suposar que totes les molèsties de la vida, siguin o no nocives, és aconsellable esquivar-les al més lluny possible. Hi ha molèsties que de vegades no són bones pel cap ni pel peïdor. Com per exemple, els aldarulls reivindicatius del carrer, per molt reivindicatius que siguin, les palceres cosmètiques de veïnatge i fins i tot els batibuts familiars. El tot plegat no ens afecta massa directament, val més guardar-ho una mica enllà del darrere de la porta. A l'era quotidiana, on s'hi baten tots els problemes que, a la larga, no ens fan fred ni calor, val més prendre'n plaer en funció de distància. En tot allò que no ens va de dret a la pròpia salut, és bé lliurar-nos el nas i en rebem un consol per haver-nos-hi immiscuit, no ens qualem. Ningú no ens hi demana i per tant hem de saber fugir a temps del foc abans que no ens aboqui la roentor de la farsarada. Que cadascú tingui cura del seu costre. Bé prou que sovint la paraula era del veïnat se'n fa pel país de la porta de casa nostra, sense que ens trencuem massa la gana per tal d'anar a buscar-ho nosaltres mateixos.

Josep Mestà i Mestà

L'Escletxa

Sorolls sospitosos
i
veïns desconeguts

Lourdes Cubells

A mitjanit a casa se sent un soroll estrident, indesxifrable. Què pot ser? Un motor il·legal, una rentadora programada per engegar-se a mitjanit o un despertador per desvetllar un mort?

—Ja hi tornem a ser! Se sent el mateix soroll d'ahir nit.

—Ah, doncs no penso aguantar-lo una altra nit i tornar-m'hi a posar tan nerviosa.

—Saps què et dic? Aviso a la policia.

—Home en sembla que no n'hi ha per tant. I si resulta que només és un despertador?

—Un despertador no sonaria dues hores seguides. Vaig a esbrinar a quin pis és.

—Jo he mirat pel celobert i dos pisos més avall hi ha llum; és on viu aquell xicot sol.

—Bé, doncs hi baixo de seguida.

Al cap d'uns minuts ell torna a pujar.

—Sí, és en el principal. He trucat, però no surt ningú. Em sembla que és una mena de motor.

—No pot ser; qui engegaria un motor a mitjanit?

—Oh, hi ha gent molt estranya, potser fan servir algun electrodomèstic, diu que ara a la nit és més barat.

—Has vist que tenen tots els llums encesos?

—Potser no volen obrir. Se segueix pensant que el millor és avisar a la policia.

—I jo dic que faríem el ridícul. Si és un despertador es pot parar abans no arribin i llavors, què els diem? No s'avisarà la policia per no poder dormir; ens prenem un valium i demà serà un altre dia.

—No es tracta només de no dormir, un pis amb tots els llums encesos i que no contesten, és sospitosos.

—Vols dir que potser hi viuen terroristes?

—No ho crec, els terroristes no farien tant de soroll, no són pas ximplers.

—Podem mirar el nom que hi ha a la seva bústia.

—Ja ho tinc! Si és que no vol obrir li telefonem i llavors sabrem si hi és, i si no hi és... Potser s'ha mort?

—Ara que ho dius, fa mala cara aquest xicot i té deutes.

—És clar que fa mala cara, no deu menjar mai calent. I, com ho saps tu, que té deutes?

—No et recordes de l'última reunió de veïns? L'administrador em va dir que devia molts diners a la comunitat.

—S'ha parat! El soroll s'ha parat!

—Quina sort! Ja podem dormir.

Són les dues de la matinada, demà serà un altre dia; millor dit, ara ja és un altre dia.

Solució de l'enigma: era un despertador programat. El veï era fora el llarg cap de setmana i es va oblidar de desconnectar-lo. Tenia els llums encesos per donar la sensació que hi era. No creiem que sigui cap terrorista. Ah, té deutes perquè és a l'atur.

ESMORZAR

